

[Aksel Larsen.]

fik jeg Skattebilletten her, som lyder paa 20 Kr. for samme Aar, altsaa 10 Gange saa meget i denne som i den anden Kommune. Dette er selvfølgelig rent galt, og der er jo ikke engang til det tørre Brød, langt mindre til Skat.“

Ja, hermed er vi inde paa et andet Omraade, nemlig Skatten. Her er Forholdet det, at den nuværende Skala for Statsskatten blev vedtaget i 1931 og er ikke revideret siden. Den er afpasset efter den Indtægt, vi havde dengang, og efter den Skatteskala skulde dengang de gamle og dermed ligestillede slet ikke betale Statsskat, en Arbejder med en Gennemsnitsarbejderindtægt skulde svare en meget lille Statsskat. Nu er Indtægten steget, Aldersrenten er steget, Resultatet er blevet, at man skal svare langt højere Kommuneskat, i hvert Fald dér, hvor man ikke har hævet det kommunale Nulpunkt, og samtidig svare en, endda meget høj Statsskat. Vi maa have denne Skala for Statsskatten revideret og samtidig se at slippe af med nogle af de indirekte Skatter, den nuværende Regering har vel-signet os med, og som foreløbig har forøget Statens aarlige Indtægter til et Tal, der ligger et Sted mellem 400 og 500 Mill. Kr. Saaledes har Regeringen optraadt, hvad Skattepolitikken angaar, og forhøjet de indirekte Skatter, men hvad angaar de direkte Skatter paa de store Indtægter og Formuer, har man været ganske anderledes velvillig.

Vi ønsker, at Udrensningen efter Besættelsestiden gøres færdig, og vi ønsker, at Forsvaret, Politiet, Rets- og Embedsmandsvæsenet gennemgribende demokratiseres. Vi ønsker endelig en Forfatningsændring, som sikrer og udvider Folkets Frihedsrettigheder, som nedsætter Valgretsaldern til 21 Aar og afskaffer Landstinget, og som — og det er ikke det mindst væsentlige — skaffer os en retfærdig Valglov. Naar selv Venstre er begyndt at faa Interesse for det, er der vel Vej frem.

En saadan Politik anser vi for mulig og gennemførlig, hvis vi faar en anden Regering, og derfor er det godt, at Valget nu kommer. Der er sagt fra radikal Side, at Valg er farligt, for et Valg i sig selv løser intet Problem. Et Valg skaffer i hvert Tilfælde Forudsætning for Problemerkens Løsning derved, at det skaffer os af med den nuværende Regering, skaffer os en anden Regering. Derfor er Valget nyttigt. Det kan vel heller ikke være unyttigt eller udemokratisk, at Folket faar Lov til at sige sin Mening ved et Valg.

Vi ønsker et Valg. Vi er klar over, at kommer Valget, saa er den nuværende Regering dødsdømt, saa faar vi en anden Regering. Men vi ønsker ikke blot en anden Regering, vi ønsker ogsaa en ny og bedre Politik, en Politik i Overensstemmelse med det, Folket ønsker, med det, Folkeflertallet kræver, en Politik, som kan hjælpe Danmark op af den Sump, den nuværende Regering er i Færd med at køre os ud i, en Politik, som kan styrke os over for Udlandet, bygge vor Produktion op, skabe gode sociale og retfærdige politiske Forhold — kort sagt en Politik for Folket og Danmark.

Paul Holt: Jeg skal straks gaa til Sagen. Den Maade, hvorpaa Det radikale Venstre har lagt sin Aktion an, bevirker, at dette Valgs Hovedspørgsmaal bliver det danske Folks Stilling til Sydslesvig. Det, der danner Grundlaget for den hidtil førte Politik vedrørende Sydslesvig, er den saakaldte Oktobernote. I denne Oktobernote blev der stillet nogle Krav op fra dansk Side, som dækkede Flertallets Mening, som gav Udtryk for, hvad man vilde arbejde for i Forbindelse med Sydslesvig. Det første var en Sikring af den dansksindede Del af Sydslesvigs Befolknings almindelige borgerlige og demokratiske Rettigheder, derunder Adgang til fri kulturel og politisk Livsudfoldelse paa lige Fod med den øvrige i Landsdelen hjemmehørende Befolkning. For det andet vilde man gøre et Arbejde for at faa Flygtningene fjernet fra Sydslesvig. For det tredje hævdede man en Ret for Danmark til at varetage de nationale danske Interesser, som er knyttet til den fremtidige Ordning af Forholdene i Sydslesvig, under kommende internationale Forhandlinger. For det fjerde opstillede man Kravet om en administrativ Adskillelse af Slesvig og Holsten. For det femte udtalte man: Det maa bero paa den sydslesvigske Befolkning selv, hvorvidt den ønsker at rejse Spørgsmaalet om Adgang til at udøve sin naturlige Selvbestemmelsesret.

Disse Synspunkter var man altsaa enig om, og fra vor Side har vi udtalt, at disse positive Ting, som var nævnt i denne Note, kunde ogsaa vi gaa ind for, medens vi derimod rejste Tvivl om, hvorvidt denne Note var formet paa en saadan Maade, at der overhovedet var nogen Mulighed for — som den udenrigspolitiske Situation har udviklet sig — at faa de i Noten omtalte Krav gennemført. Vi staar fremdeles paa det Standpunkt, at de i Noten indeholdte Krav er rimelige, at det er Krav, vi maa sætte alt ind paa at faa gennemført, og at man derfor,